

ZMIANA NAZWY OSIEDLA STAROŁĘKA-MINIKOWO- MARLEWO

Zbyszko Górny

Poznań, luty 2021 r.

- ▶ W XX wieku do Poznania wróciła piastowska Starołęka, która była własnością miejską już w 1253 roku, przy lokacji miasta.
- ▶ **Osiedle Starołęka-Minikowo-Marlewo** to obecnie nazwa osiedla w skład którego wchodzi dawne wsie: **Starołęka Mała** (m.in. rejon ulic Romana Maya i św. Antoniego) przyłączona została do Poznania 1 stycznia 1925 roku oraz **Starołękę Wielką i Minikowo**, które włączyły w granice miasta niemieckie władze okupacyjne podczas II wojny światowej.
- ▶ Wieś **Marlewo** zlokalizowana była na terenie zajmowanym obecnie przez 31. Bazę Lotnictwa Taktycznego Poznań-Krzesiny (teren ten jest obecnie częścią Osiedla Głuszyna). Wieś ta miała kilka gospodarstw rolnych, które zostały zlikwidowane w czasie okupacji podczas II wojny światowej. Ostatecznie wieś Marlewo przestała istnieć w 1956 roku na skutek decyzji władz o wywłaszczeniu mieszkańców.
- ▶ Utożsamianie się ze swoją „małą ojczyzną” skłoniła mieszkańców do zwrócenia uwagi na problem nazewnictwa stosowany na Osiedlu. Chodzi o używanie nazwy Marlewo dla określenia części Starołęki Wielkiej położonej na południu od autostrady A2 i na zachód od ul. Ożarowskiej. Na wszystkich mapach z lat 30-tych i 40-tych XX wieku widać, że osiedla Starołęka Wielka i Marlewo są oddzielone od siebie drogą, dzisiejszą ulicą Ożarowską.

FAKTY HISTORYCZNE



Źródła: 1. Starołęka, Głuszyna, Krzesiny, Kronika Miasta Poznania 2009 4
2. Zenon Sarbak, Mój świat czyli dawna i niedawna Starołęka, Minikowo i Marlewo:
o wszystkich i niektórych sprawach, "Bonami" Wydawnictwo-Drukarnia, 2014

zenie, zreorganizował swoje dobra, zamieniając 16 września 1296 r. z biskupem poznańskim Głowczyn na leżące w pobliżu Głuszyny Marlewo¹². Nie wiemy, czy przy tej okazji również wsie klucza głuszyńskiego zostały lokowane na prawie niemieckim, gdyż nie zachował się żaden przywilej lokacyjny, a pierwszy soltys pojawia się w źródłach dopiero w XV wieku. O tym, że był to zorganizowany majątek, świadczy fakt ulokowania w nim siedziby syna oraz wnuka wojewody. Potrzebna też była zgoda biskupa poznańskiego Jana II z rodu Naleczów na podniesienie rangi kościoła parafialnego, erygowanie kapituły i przekazanie jej dziesięcin.

Istnienie kościoła parafialnego poświadcza dokument erygujący kapitułę przy *ecclesia parochialis*. Wspomina on też o „dawnych” dziesięcinach do niego należących¹³. Nie jest znana dokładna data jego fundacji. Jeżeli powstał z fundacji Łodziów, to z tego tytułu prawo patronatu nad świątynią przypadło Mikołajowi, dziedzicowi Głuszyny, oraz jego potomkom. Parafia była bardzo rozległa, w XVI wieku liczyła 18 wsi, m.in. Babki, Czapury, Daszewice, Garaszewo, Kalek, Kamionki, Krzesiny, Marlewo, Minikowo, zwane Ninkowem, Piotrowo sąsiadujące z Głuszyną, Szczytniki, Starolekę Dużą i Małą, Iaczały i Wiórek¹⁴. Dodatkowo pleban pobierał dziesięciny z Kozieglów.

Dokument erygujący kapitułę wystawił bp Jan 16 października 1296 r.¹⁵, a niespełna dwa lata później potwierdził go jego następca Andrzej Zaremba¹⁶. Mimo iż dyplom został złożony w archiwum kapituły katedralnej, do naszych czasów zachował się jedynie piętnastowieczny odpis transumptu z 1298 roku¹⁷. Ordynariusz wyraźnie zaznaczył, że kolegiata powstała na prośbę wojewody, choć nie podał motywów tej fundacji. W dokumencie nie pojawia się nawet typowy zwrot o modlitwach za fundatora i jego rodzinę. Poza celami pobożnymi domyślać się możemy znaczenia ekonomicznego takiej decyzji – dobra głuszyńskie leżały zbyt blisko Poznania, aby powiodła się lokacja miasta, więc ośrodkiem integrującym majątek stała się parafia. Fundacja klasztoru była zbyt kosztownym przedsięwzięciem i spowodowałaby utratę posiadłości, więc optymalnym rozwiązaniem stawała się kolegiata. Grupa kanonicka podnosiła prestiż tej siedziby, zapewniała odpowiednie zaplecze personalne, pozwalała też w przyszłości osadzać przy niej duchownych z rodu Łodziów, co widać już wyraźnie w pierwszym składzie kapituły. Być może fundacja kolegiaty była ukoronowaniem reorganizacji dóbr głuszyńskich. Nie był w nią zaangażowany brat wojewody, kasztelan bniński Mirosław, który posiadał dobra leżące na terenie parafii głuszyńskiej.

Dokument erekcyjny dokładnie określił majątek i organizację kapituły św. Jakuba Większego. Składała się ona z trzech kanoników oraz prepozyta, którym powierzono sprawowanie uroczystej służby bożej oraz opiekę duszpasterską w rozległej parafii¹⁸. Prepozyt przejął obowiązki plebana w zakresie duszpasterstwa, na nim też spoczywał obowiązek czuwania nad dyscypliną kanoników (dokument erekcyjny wyraźnie daje mu prawo upominania ich¹⁹). Nie znamy imienia dotychczasowego plebana, nie możemy więc stwierdzić, czy został on prepozytem, czy też kapitułę powołano po jego śmierci. Pierwszym prepozytem został Wisław starszy, a kanonikami: Wisław młodszy, Jan

Pierwsza prebenda, w której posiadanie został wprowadzony kanonik Teodoryk, posiadała dział Warzynowo w Kamionkach koło Poznania, a także dziesięciny z Łęgu i Chrzastowa leżących w pobliżu Śremu w parafii Wieszczyczyn, a także z działów ziemi tamże należących do fundatora oraz z Kamionek. Teodoryk otrzymał także 15 klaczy, cztery woły, dwie krowy, 50 owiec oraz 15 macior. Kanonik Jan otrzymał dziedzictwo Marlewo koło Poznania, które Mikołaj nabył miesiąc wcześniej drogą zamiany z biskupem, oraz dziesięciny z Góry koło Śremu i Marlewa, a także inwentarz żywy taki jak Teodoryk. Trzecie beneficjum, przyznane kanonikowi Wisławowi młodszemu, obejmowało połowę wsi Wiórek, dziesięciny z tego działu oraz z Kalku, Kozieglów i ról należących tam do wojewody oraz inwentarz, jak wyżej. Nieco inne było uposażenie prepozyta, które poza dochodami podobnymi do prebend kanonickich obejmowało też dochody z parafii należące dawniej do plebana. Prepozyt Wisław starszy otrzymał pół Wiórka, dziesięciny z połowy Wiórka i z Głuszyny oraz z ról komesa tamże, a także inwentarz żywy taki sam jak kanonicy. Dodatkowo do prepozytury należały dochody z karczm w „okręgu głuszyńskim” i kołeda oraz dziesięcina wolna z całej parafii. Poza tym prepozyt dzielił się po połowie z kanonikami dochodami z kościoła (a więc ofiarami na mszę i innymi opłatami związanymi z posługą duszpasterską) oraz majątkiem po zmarłych kanonikach. Wojewoda nadał duchownym głuszyńskim prawo połowu ryb w wodach płynących w Głuszynie oraz prawo polowania na zające w jego dobrach tak daleko, jak sięga dźwięk dzwonu²⁰. Wyznaczenie prebend ograniczało liczbę kanoników. Podział ten zmieniono tylko raz, w latach 1499–1518, gdy wszystkie beneficja skupił w swym ręku Mikołaj Czepel, wybitny duchowny i dyplomata, poznański, który posiadał prebendy w większości polskich kapituł i w Głuszynie raczej nie bywał²¹.

W ciągu wieków zmieniło się uposażenie kolegiaty. W XVI wieku opustoszałe były wsie: Marlewo, Wiórek, Kalek i Czapury. Meszne i dziesięciny pochodziły z Daszewic, Iaczał, Szczytnik, Staroleki Wielkiej i Małej, Korinka, Piotrowa, Krzesin, Garaszewa, Minikowa, Babek, Kamionek oraz Głuszyny. W 1385 roku Gniewomir ze Staroleki Wielkiej nadał kościołowi głuszyńskiemu część dochodów z należącego do niego młyna w Czapurach²². Prepozyt posiadał także ogrody w Głuszynie oraz bór w okolicach Rogalina. Było to typowe uposażenie kolegiat fundowanych przez możnowładztwo w XII–XIII wieku. Zapewniało kanonikom dobre dochody, choć nie można ich porównać z majątkiem dużych kapituł miejskich w Poznaniu, Wrocławiu, Krakowie, Wislicy czy Sandomierzu.

Wojewoda przebywał w Głuszynie m.in. w listopadzie 1304 roku, gdy spotkał się z opatem lubińskim. Wystawił wtedy dokument dla klasztoru w Łeknie, na którym świadkowali, poza opatem Marcinem, prepozyt głuszyński Wisław, medyk magister Mikołaj oraz notariusz Jaszko służący dawniej na dworze królewskim. Na liście świadków nie ma żadnego kanonika – być może nie rezydowali wtedy przy świątyni albo prebendy pozostawały nieobsadzone.

Po śmierci Przemysła II Mikołaj został odsunięty od wpływów. Władysław Łokietek nie sprzyjał silnej wielkopolskiej elicie. Podpoznańska siedziba straciła wtedy nieco na znaczeniu. Mimo powrotu na palacę kaliską, wojewoda nie odzyskał

Już w 1296 roku Marlewo należało do wsi klucza głuszyńskiego.

„Józef i Maryanna Heigelmann 1892”. Obecnie posesja przy ul. Baranowskiej 12 należy do rodziny Schneiderów spowinowaconych z Heigelmannami¹⁰.

Na rozstaju ulic Staroleńskiej i Głuszyny stoi widoczna z daleka figura Matki Bożej wystawiona w 1913 roku przez mieszkańców podmiejskiej wówczas wsi Staroleki Wielkiej, o czym informuje umieszczony w dolnej partii cokółu złożony napis: „Fundowała gmina Wielka Staroleka”. W czasie ostatniej woj-



Ryc. 4. Figura Serca Jezusa przy ul. Staroleńskiej 11.



Ryc. 5, 6. Figura Matki Boskiej Niepokalanego Poczęcia



W 1913 roku mieszkańcy wsi Staroleka Wielka postawili figurę Matki Boskiej Niepokalanego Poczęcia na skrzyżowaniu ulic Staroleńska i Głuszyna. Informuje o tym złożony napis na cokole: „Fundowała Gmina Wielka Staroleka”.

Zbyszko Górny

Radny Miasta Poznania



Poznań, dnia 24 lipca 2018 roku

INTERPELACJA

w sprawie przywrócenia historycznych nazw na terenie
Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo

Starołęka, Minikowo i Marlewo mają swoją długą historię. Z przeprowadzonych badań archeologicznych wynika, że już w epoce poprzedzającej mezozoik na tych terenach istniało osadnictwo. Wraz z upływem czasu następowały zmiany, które doprowadziły do ukształtowania się plemiennego państwa Polan. W początkach państwowości obok Gniezna, rozwijał się Poznań i jego okolice. Odkrycia archeologiczne wskazują na istnienie w VII i VIII wieku dwóch słowiańskich osad, jednej w Starołęce Małej a drugiej na Minikowie. Natomiast w okresie panowania pierwszych Piastów istniały również osady w Wielkiej Starołęce. Osady w Wielkiej Starołęce i na Minikowie powstałe w XII i XIII wieku przetrwały do dzisiaj prawie w tym samym miejscu.

Wielka Starołęka to południowa część Starołęki zlokalizowana nad rzeką Wartą, zwłaszcza wzdłuż ulicy Starołęckiej i w rejonie skrzyżowania z ulicą Głuszyna. Sąsiaduje ze Starołęką Małą, Minikowem, Marlewem i wsią Czapury. Początki Starołęki i Minikowa w obecnej formie pochodzą z połowy XI wieku. Nazwa Starołęka padła po raz pierwszy w 1253 roku, w przywileju lokacji Poznania na prawie magdeburskim. W 1890 roku wg. „Słownika geograficznego Królestwa Polskiego” wieś Wielka Starołęka liczyła 45 dymów (chałup z kominami), 331 mórg, 220 ha roli, 298 ha łąk i 2 ha lasu. Zamieszkiwało ją wówczas 307 katolików i 24 protestantów. W granice Poznania wieś włączono w 1940 roku, później niż Starołękę Małą, która przyłączona została do Poznania w dniu 1 stycznia 1925 r. Obecnie na terenie Wielkiej Starołęki dominuje budownictwo jednorodzinne, istnieją też pozostałości gospodarstw rolnych. Nazwa dawnej wsi przechodziła się w postaci przystanku Starołęka Wielka przy skrzyżowaniu ulic Starołęcka i Głuszyna. Na środku ww. skrzyżowania a obecnie na środku nowego ronda Wielka Starołęka stoi figura Marii Niepokalanej ufundowana przez mieszkańców wsi Wielka Starołęka w 1913 roku.

W okresie po I Wojnie Światowej istniejące na Wielkiej Starołęce gospodarstwa rolne były stosunkowo małe. Jednym z dużych właścicieli ziemskich był Stanisław Gurzyński, który jako jeden z pierwszych już w latach 30. XX wieku rozpoczął parcelację swoich włości. W wyniku podziału powstało stosunkowo duże osiedle przy ulicach Żeglarskiej, Miechowskiej, Masztowej i Dziedzickiej. Obecnie na Wielkiej Starołęce jest tylko kilka gospodarstw rolnych. Większość z nich uległa parcelacji, a na wydzielonych działkach powstały domki jednorodzinne. Szczególnie widoczne są zabudowane parcele w rejonie, który obecnie nazwany został Marlewem.

W rzeczywistości wieś Marlewo zlokalizowana była na terenie zajmowanym obecnie przez lotnisko i tam znajdowało się kilka gospodarstw rolnych. Obecnie Marlewo jest osiedlem ograniczonym ulicami Starołęcką od zachodu, Ozarowską od Wschodu, Czernichowska od północy i Głuszyna od południowego - zachodu. Ulice znajdujące się w tym rejonie powstawały stopniowo po zakończeniu II Wojny Światowej. Pierwsze z nich: Tarnobrzeska i Wadowicka miały tylko krótkie odcinki. Dopiero w latach 50. XX wieku powstała ul. Skawińska.

W niedalekim sąsiedztwie obecnego osiedla Marlewo, po południowej stronie ul. Głuszyna, pod koniec lat 50. XX wieku rozpoczęło być nowe osiedle zwane dzikim, obecnie jest to osiedle Pawła Strzeleckiego. Tutaj należy przypomnieć, że w latach 50. XX wieku planowano utworzenie zalewu w dolinie Głuszynki, który oprócz pozyskania zasobów wodnych miał być wykorzystywany do celów sportowych i rekreacyjnych. Planowano, że zbiornik ten będzie miał 13 km długości i 600 m szerokości. Średnia głębokość zbiornika miała wynosić 2,7 m. Niestety plany te odłożono do realizacji na bliżej nieokreśloną przyszłość.

Obecnie mieszkańcy Wielkiej Starołęki chcieliby powrócić do historycznej nazwy terenów położonych na południu od autostrady A2. Irytuje ich sytuacja, kiedy np. Aquanet informuje, że nowe ujęcie wody dla miasta Poznania będzie realizowane w zakolu Warty położonym na terenie Marlewa. Nie rozumieją, dlaczego Wielką Starołęką miasto nazywa tylko obszar między ul. Jędrzejowską a Autostradą A2 (północną część dawnej wsi Wielka Starołęka? Dlatego proszę o odpowiedź na poniższe pytania:

1. Na podstawie jakiego aktu prawnego miasto nazywa Marlewem tereny położone wzdłuż ul. Starołęckiej na południe od Autostrady A2?
2. Jaka jest procedura przywrócenia nazwy Wielka Starołęka południowej części dawnej wsi między Autostradą A2 a południową granicą miasta Poznania?

Z poważaniem

Zbyszko Górny



ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA POZNANIA

Poznań, 4 sierpnia 2018 r.

Znak sprawy: Or-II.0003.1.345.2018
Nr rej.: 030818 - 12214

Pan
Zbyszko Górny
Radny Miasta Poznania

Szanowny Panie Radny,

odpowiadając na otrzymaną za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Miasta pismem z dnia 25 lipca 2018 r. interpelację Pana Radnego w sprawie przywrócenia historycznych nazw na terenie Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo i przekazaną mi przez Prezydenta do rozpatrzenia, uprzejmie informuję:

Nazwy i rodzaje miejscowości/cz. miejscowości oraz ich współrzędne X, Y, przyjmuje się w Ewidencji miejscowości, ulic i adresów (EMUiA) zgodnie z danymi Państwowego rejestru nazw geograficznych (PRNG). Do określenia przebiegu granic wykorzystuje się dane państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju (PRG) oraz ewidencji gruntów i budynków.

W przypadku braku kompletu danych niezbędnych do określenia przebiegu granic, w ewidencji wykazuje się tylko dane określające współrzędne X, Y miejscowości lub ich części, zgodnie z danymi PRNG.

Brak w PRNG danych określających granice cz. miejscowości, spowodowało, że prowadzona przez ZGKiM GEOPOZ Ewidencja miejscowości, ulic i adresów zawiera obecnie dane określające wyłącznie współrzędne X, Y części miejscowości.

Urząd Miasta Poznania, pl. Kolegiacki 17, 61-840 Poznań, tel. +48 61 878 53 20, sekretariat_mi.wladzansk@um.poznan.pl, www.poznan.pl

Ustawa z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, w sposób szczegółowy określa przebieg postępowania w sprawie ustalania, zmiany lub znoszenia nazw miejscowości i ich części, zgodnie z którą, urzędowe nazwy ustala, zmienia lub znosi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw administracji publicznej za pośrednictwem wojewody, po złożeniu przez Radę gminy stosownego wniosku w formie uchwały, zawierającego mapę topograficzną z zaznaczonymi granicami obiektów, będących przedmiotem wniosku.

W celu przystąpienia do procedury dotyczącej określenia granic przedstawionych przez Pana Radnego części miejscowości, niezbędnym jest w pierwszej kolejności przygotowanie specjalistycznego opracowania kartograficznego – mapy, określającej przebieg granic części miejscowości. Stanowiłoby to podstawę do podjęcia przez Radę Miasta Poznania stosownej uchwały.

W ocenie ZGKiM GEOPOZ opracowanie takie powinien wykonać powołany do tego celu zespół specjalistów, w którego skład powinni wejść między innymi przedstawiciele środowisk naukowych.

Niemniej informuję, że ZGKiM GEOPOZ przystąpi do rozpoczęcia działań w tym zakresie, jednak zaznaczam, że zadanie wymaga dłuższego czasu realizacji.

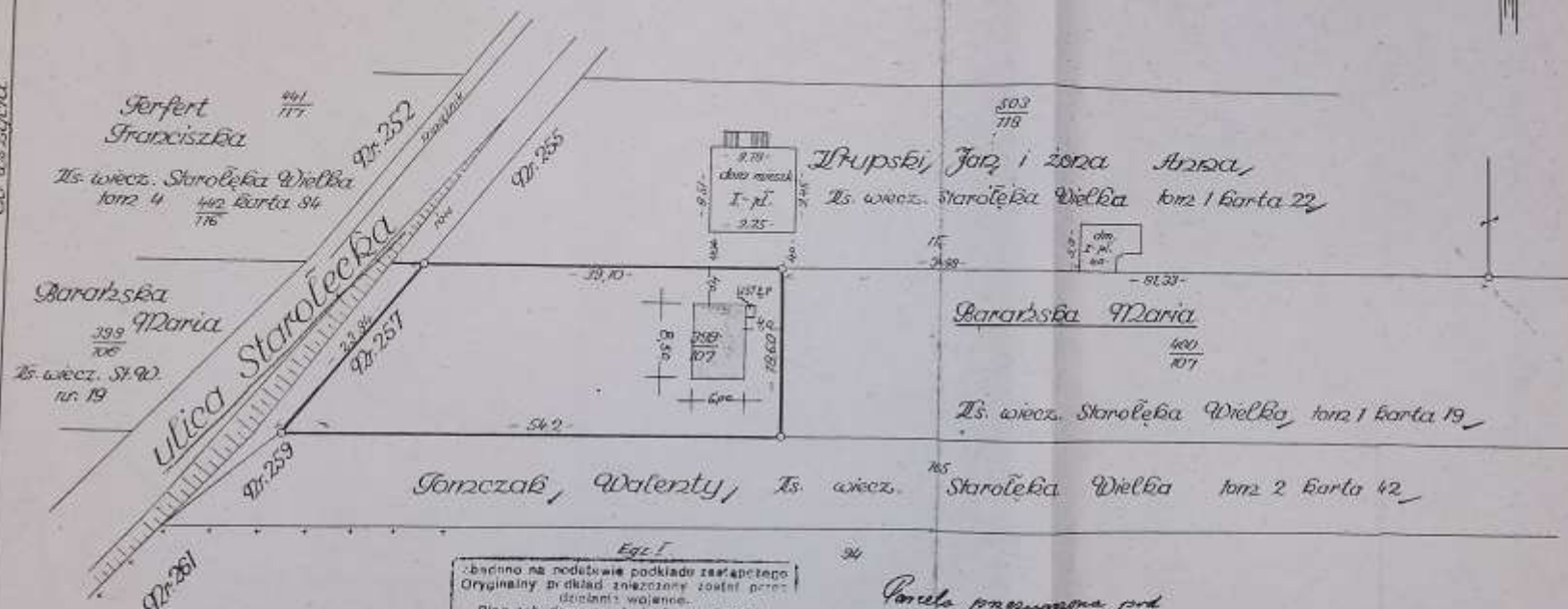
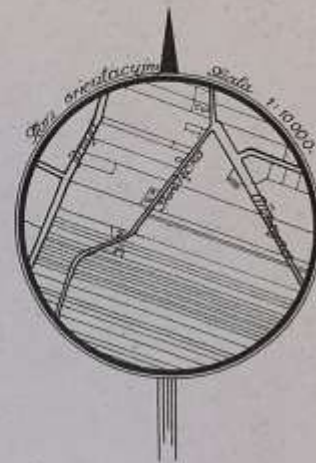
Jeżeli Pan Radny lub członkowie Rady Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo dysponują materiałami, które mogłyby być pomocne w przeprowadzeniu tego procesu, proszę o dostarczenie ich do ZGKiM GEOPOZ.

Z wyrazami szacunku
Z up. PREZYDENTA MIASTA
Miejsc. Wydziału
ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

Do wiadomości:
Przewodniczący Rady Miasta

Plan sytuacyjny

Obreń: Staroleka, Karta 1, Działka 399/107	Własność: 866m ²
Ws. wiecz. Staroleka Wielka, tom 1 Karta 19, Działka 442/176	Własność: Baranowska Maria, ul. Słobalewska
Część: Włose Klak Maria	



Egz. I
 .budowa na podstawie podkładu zastępczego
 Oryginalny projekt zniszczony został przez
 działający wojenne.
 Plan zbudowany na jest prawomocny.
 Poznań, dnia 9 sierpnia 1948.
 WYDZIAŁ POMIARÓW
 L.dz. 17-3503/vp Mierniczy przysięgły Głuch

Parcele przeznaczona pod
 uprawę rolną
 Zapis 12/17-41
 1. Wł. Plan. 12/17-41

Wylepał i zgodność poświadczam:
 Poznań, dnia 22 lipca 1948

Dz. 2005



Skala 1:500.

Opłatę za zbadanie planu sytuacyjnego
 w kwocie 1000 zł - gr. unacz. od
 Nr kwitu 41632, data 28/7. 1948

2004

ZG-GNN.5032.17.2018

Rada Osiedla
Starołęka-Minikowo-Marlewo
poprzez
Urząd Miasta Poznania
Wydział Wspierania Jednostek
Pomocniczych Miasta
ul. Karola Libelta 16/20
61-706 Poznań

Dotyczy: miejscowości Marlewo jako części miejscowości Poznania.

Nawiązując do Państwa korespondencji w sprawie położenia na terenie miasta Poznania dawnej miejscowości Marlewo, poniżej udzielam wyjaśnień.

Położenie Marlewo - dawnej miejscowości, obecnie części m. Poznania, odzwierciedlone zostało w bazie danych państwowego rejestru nazw geograficznych (PRNG), zgodnie z zasadami, poprzez wyznaczenie położenia współrzędnych x,y określających lokalizację nazwy części miejscowości. Dane z rejestru PRNG zasilają, prowadzoną przez Zarząd Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ - Ewidencję miejscowości, ulic i adresów (EMULA). Z informacji zawartych w bazie referencyjnej jaką jest PRNG, wynika jednoznacznie, że punkt o współrzędnych x, y, określający nazwę części miejscowości położony jest poza granicami Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo. Informacje o położeniu punktów dostępne są w warstwie PRNG portalu GEOPORTAL a także w SIP Miasta Poznania.

W celu wyświetlenia danych PRNG na Geoportalu (strona www.geoportal.gov.pl), należy wybrać mapę „Geoportal krajowy” (po prawej stronie na górze), następnie z „zawartości mapy” włączyć warstwę „dane topograficzne” i wybrać „warstwę Państwowy Rejestr Nazw Geograficznych. Z paska zadań (górna lewa strona) – wyszukiwania – pojawi się po prawej okno, wpisać Marlewo „szukaj”.


Z CAŁY DOKŁAD
Jarosław Zawadzki

Do wiadomości
Zarząd Dróg Miejskich

Kierownik Działu
Numeracji Urzędowej
i Nazewnictwa

Urszula Mielcz

Zarząd Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ, ul. Gronowa 20, 61-655 Poznań,
tel. +48 61 8271 500, fax +48 61 8230 201, e-mail: geopoz@geopoz.poznan.pl, www.geopoz.pl

Dawna miejscowość Marlewo odzwierciedlona została w bazie danych państwowego rejestru nazw geograficznych PRNG.

Z informacji zawartej w bazie referencyjnej jaką jest PRNG wynika jednoznacznie, że punkt o współrzędnych x, y określający nazwę części miejscowości Marlewo położony jest poza granicami Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo.

Informacje o położeniu punktów dostępne są w warstwie PRNG portalu GEOPORTAL i w SIP Miasta Poznania.



Mapa:
Geoportal krajowy

358019,58 500047,46

855018,83 497798,80



UCHWAŁA NR XVI/61/III/2020
RADY OSIEDLA STAROLEKA-MINIKOWO-MARLEWO
z dnia 20 listopada 2020 r.

w sprawie wniosku do Rady Miasta Poznania o zmianę nazwy Osiedla.

Na podstawie § 26 ust. 1, w zw. z § 9 ust. 1 pkt 5 oraz w zw. z § 44 uchwały Nr LXXVI/1151/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 31 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia Statutu Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 244, poz. 4526 z 2010 r.), uchwala się, co następuje:

§ 1

Wnioskuje się o zmianę nazwy Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo na Osiedle Staroleka-Minikowo.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Zarządu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Osiedla
Staroleka-Minikowo-Marlewo**

(-) Bogdan Nowak

UZASADNIENIE
DO PROJEKTU UCHWAŁY
RADY OSIEDLA STAROLEKA-MINIKOWO-MARLEWO

w sprawie wniosku do Rady Miasta Poznania o zmianę nazwy Osiedla.

W związku z pismem nr ZG-GNN.5032.17.2018 Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ z dnia 23 września 2020 roku, dotyczącym położenia dawnej miejscowości Marlewo, obecnie części Miasta Poznania i zaliczanej w nazewnictwie do Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo, Rada Osiedla wnioskuje o zmianę nazwy Osiedla na „Osiedle Staroleka-Minikowo”.

Powyższe wynika z faktu, iż na podstawie dokumentacji i badań położenia Marlewa, zgodnie z zasadami, poprzez wyznaczenie położenia współrzędnych x,y określających lokalizację nazwy miejscowości, wynika jednoznacznie, że Marlewo położone jest poza granicami Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo tj. na terenie 31 Bazy Lotnictwa Taktycznego Poznań Krzesiny. Informacje o położeniu punktu x,y Marlewo są dostępne w warszawie Państwowego Rejestru Nazw Geograficznych (PRNG) na portalu GEOPORTALa także w Systemie Informacji Przestrzennej Miasta Poznania (SIP). Zmiana nazwy Osiedla nie będzie skutkowała kosztami dla mieszkańców Osiedla. Granice Osiedla również nie ulegną zmianie. Zmiana nazwy Osiedla umożliwi natomiast przywrócenie pierwotnego nazewnictwa dla części Osiedla nazywanej obecnie Marlewem, zgodnie z wolą mieszkańców, którzy są posiadaczami aktów własności gruntów na Starolece Wielkiej i zabiegają o przywrócenie historycznej nazwy Staroleka Wielka.

W związku z powyższym oraz w świetle zapisu § 9 ust. 1 pkt 5 Statutu Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo stanowiącego, że Osiedle realizuje zadania w szczególności poprzez występowanie do Rady Miasta i Prezydenta z wnioskami i opiniami dotyczącymi realizacji zadań Miasta na obszarze Osiedla, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Wnioskodawcy:

Rada Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo

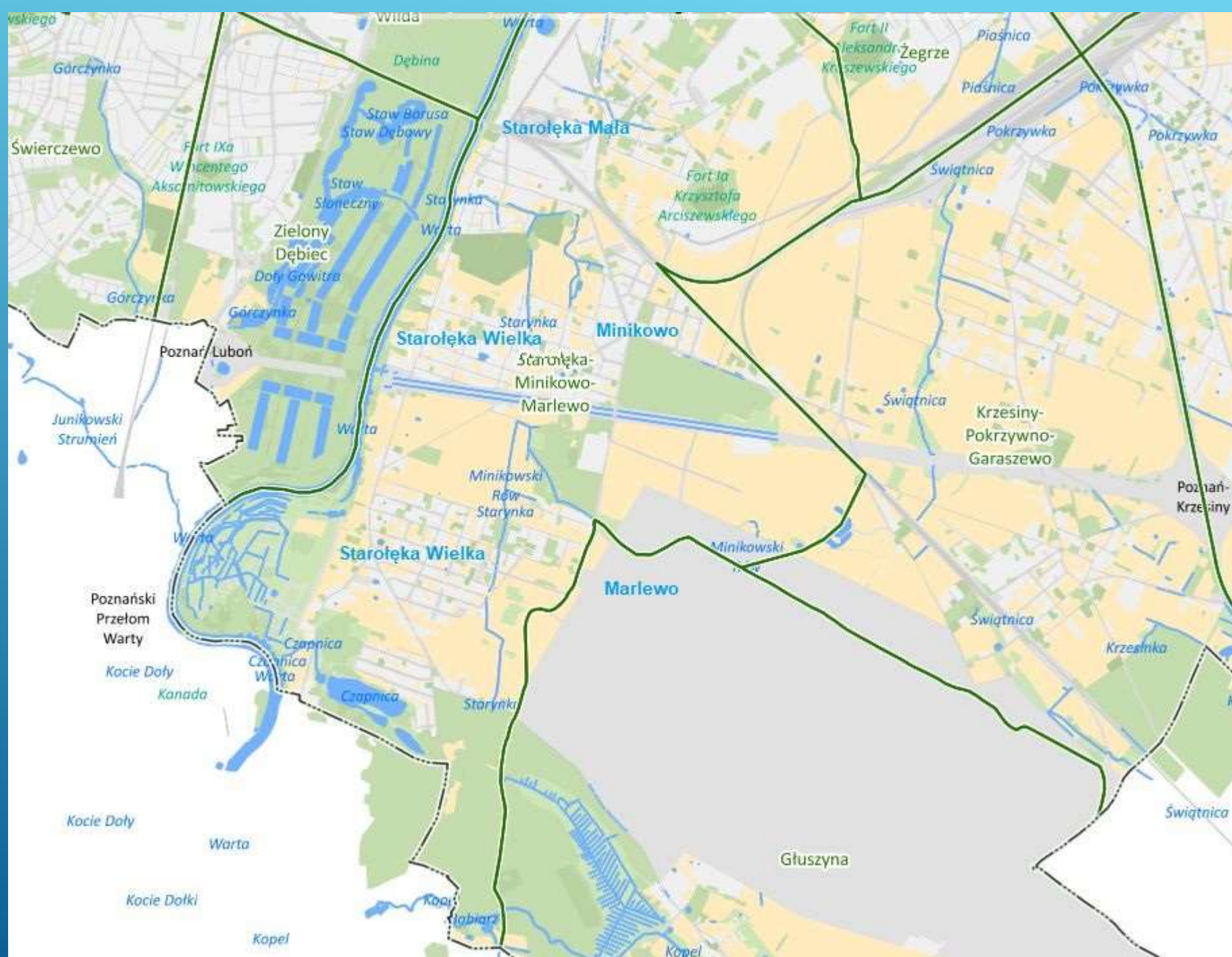
(-) Elżbieta Drzewiecka

Radny Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo

(-) Zbyszek Górny

Radny Osiedla Staroleka-Minikowo-Marlewo

(-) Kazimierz Napierała



Proszę w imieniu mieszkańców Starołęki
i radnych osiedlowych o zmianę nazwy
Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo
na Osiedle Starołęka-Minikowo.

Dziękuję za uwagę.